

Publicerad 2023-10-16 15:19 av Gunnar Hilén

Manlig psykologi bakom manlig, praktisk filosofi.

I dagens B-del av Helsingin Sanomat talas det om "Ihminen on sitä, mitä tahtoo",
"Människan är det hon vill".

Resonemanget som utgår från Schopenhauer och säger att viljan bestämmer allt, men ingen bestämmer över viljan, vänds och vrids på, fram och tillbaka med hjälp av tankar och citat från bl a Freud, Kant och Wittgenstein.

Alla tycks vara överens om att människan i allmänhet kan göra vad hon vill - såvida inga fysiska hinder föreligger - men hon kan inte vilja det hon vill.

Man tänker osökt på buddhismen som visst strävar efter medvetandets utsläckning i nirvana...om jag förstått saken rätt. Gör man det i uppror mot begränsningen som viljan har att inte kunna vilja ?

Ja det här kan man ju fundera över men jag undrar över en annan sak.

Varför är det just vi män som sysslar med dylikt funderande och filosoferande ?

Och varför tycks det vara män med extremt knepiga modersrelationer som fastnar i tänkandet på detta viset ?

Freud var så fäst vid sin mamma att han inte kunde gå på hennes begravning och på det sättet erkänna hennes död. Av det kan man dock inte dra slutsatsen att förhållandet var enbart gott. Sigmund var på ett sätt fixerad av det sexuella och det kan ha uppstått som följd av en undanglidande mamma där den lille pojkens längtan efter hennes närhet sexualiserades.

Wittgenstein valde bort kvinnor över huvud taget och formligen samlade på pojkar...Hans mamma lämnade den stora barnaskaran ensam i långa perioder pga en livslång djup depression.

Schopenhauers far dog tidigt och modern försköt Arthur varpå han utvecklade en djup och livslång pessimism över livets meningslösa/dystra innehåll med döden som enda riktmärke...förutom små stunder av lycka vid ett musikstycke eller konstverk att vila i...vila ut från kampen mot den fasliga viljans grymma, obändiga, överlägsna verklighet. Kvinnor...ja de ringaktades livet ut.

Jag har inte kunnat hitta några intressanta uppgifter om Kants förhållande till sin mamma. Att han kom att mista sju syskon kan å andra sidan mycket väl ha lett till en överdrivet stark rädsla för sin egen dödsdrift.

Och kanske det kategoriska imperativet om att aldrig handla efter en maxim som inte samtidigt kan upphöjas till allmän lag, i grunden handlar om det förbjudna självmordet.

Vem vet ?

Ja....vad säger man ! Handlar mäns filosoferande (om viljan och andra "företeelser") om deras inställning till kvinnor ?

Eller har dessa "genier" haft för lite kontakt med verkligheten ?

Är dessa två frågor rent av grundade i samma förhållande angående mannens längtan efter modern och rädslan för att samtidigt bli uppslukad av densamma ?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten